

Καταβροχθίζω, *χάφτω* ἐνιαχ.: *Καλὸς μύλος εἶν' αὐτός, ἀλέθει καὶ κριθάρι, ὅλα τὰ χλουπίζει* Οἶα. Ἡχλούπισε ὅλα τὰ λουκάνικα Θήρ. Συνών. *γλουπάρω, κλαπακιάζω, κλαπουτίζω, χάφτω, χλαπακιάζω.*

γλούπισμα τό, Πόντ. (Οἶν.) *γλούπισμαν* Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Ματζούκ. Σταυρ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) — D. Oekonomides, *Lautlehre des Pont.*, 56 *γλούπιγμαν* Πόντ. (Κερασ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) — D. Oekonomides, ἐνθ' ἄν. *γλούπιμαν* Πόντ. (Κοτύωρ.)

Ἐκ τοῦ ρ. *γλουπίζω* (I).

1) Ἀποφλοιώσεις, *ξεφλούδισμα* ἐνθ' ἄν. 2) Ἐκδάρσεις, *ξέγδαρμα* Πόντ. (Κερασ. Χαλδ.) β) Μεταφ., ἀπογύμνωσις τινος δι' ἀπάτης, συνήθως εἰς τὸ ἐμπόριον Πόντ. (Κερασ. Χαλδ.)

γλουπιστής ὁ, Πόντ. (Ὁφ.)

Ἐκ τοῦ ρ. *γλουπίζω* (I).

Ὁ ἀποφλοιὼν, ἐκλεπίζων. β) Μεταφ., ὁ ἐκμεταλλευόμενος χρηματικῶς ἢ ἄλλως πῶς τοὺς ἄλλους: *Βαρέα γλουπιστῆς εἶσαι.*

γλουπιστός ἐπίθ. Πόντ. (Κερασ. Τραπ.)

Ἐκ τοῦ ρ. *γλουπίζω* (I).

Ἐκλεπισμένος, ἀποφλοιωμένος ἐνθ' ἄν.: *Γλουπιστὰ δέντρα* (Κερασ.)

γλουποβύζα ἡ, Ἡπ. (Παλάσ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *γλουπος* καὶ *βυζί*.

Αἶξ ἢ πρόβατον τοῦ ὁποίου οἱ μαστοὶ ὁμοιάζουν πρὸς *γλουπον*, πρὸς λαίμῳ φιάλης. Συνών. *καλαμοβύζα, ψωλοβύζα.*

γλουπος ὁ, Ἀντίπαξ. Ἐρεικ. Ἡπ. (Αὐλότοπ. Ζαγόρ. Ἰωάνν. Κοκκιν. Κόνιτς. Λάκκα Σούλ. Παλάσ. Πάργ. Πωγών. Χουλιάρ. κ.ά.) Θεσσ. Κέρκ. (Ἀργυράδ. Ἀφίον. Κάβ. Κασσιόπ. Σιν. Σπαρτερ. κ.ά.) Παξ. — Γ. Βλαχογιάνν., *Μεγάλ. Χρον.*, 73 X. Χρηστοβασ., *Διήγ. Θεσσαλ.*, 10 — Λεξ. Βλαστ. 341 *γλουπους* Ἡπ. (Δωδών. Ζαγόρ. Ἰωάνν. Κουκούλ. κ.ά.) Θεσσ. (Καλαμπάκ.) Μακεδ. (Καστορ. Κοζ.) *γλουπος* Ἐρεικ. Μαθράκ. Ὁθων. *γλούπη* ἡ, Στερελλ. (Ἀχυρ.) *γλούπω* ἡ, Ἡπ.

Ἐκ τοῦ Σλαβ. *glupak*.

1) Τὸ στόμα τοῦ λαϊμάργου, εἰς σημ. μεγεθ. Ἀντίπαξ. Ἐρεικ. Ἡπ. (Δωδών. Κουκούλ. Πάργ. Πωγών.) Κέρκ. (Ἀργυράδ. Ἀφίον. Κάβ. Κασσιόπ. Σιν. Σπαρτερ. κ.ά.) Μαθράκ. Ὁθων. Παξ. Στερελλ. (Ἀχυρ.): *Πῶς τρῶς ἔτσι; Τί γλουπος εἶν' αὐτός;* Ἀργυράδ. *Τήραξε γλουπο πὺν ἀνοίγει;* *Θὰ φάη κ' ἐμένανε αὐτόθ. Κλεῖσε, μωρέ, 'κεῖνο τὸ γλουπο!* αὐτόθ. *Δὲν εἶναι γιὰ τὸ γλουπο σου ἡ λεθρινάρα* (= τὸ μεγάλο λεθρίνι) Ἐρεικ. *Αὐτὸς πέρασε τὸ βιότ' εἰς τὸ γλουπο Πωγών.* Ἀφ' ἔτι *γλούπ' τ'ς κὶ τοῦ κατὰ γι τοῦ π'λλὶ ἡ γ'ρούνα* Ἀχυρ. β) Συνεκδ., ὁ λαίμαργος Ἀντίπαξ. Ἐρεικ. Ἡπ. (Αὐλότοπ. Ζαγόρ. Ἰωάνν. Κοκκιν. Κουκούλ. Πάργ. κ.ά.) Κέρκ. (Ἀργυράδ. Ἀφίον. Κάβ. Καρουσ. Κασσιόπ. Σιν. Σπαρτερ.): *Γλουπε, ὡς πότε θὰ τρῶς ἀκόμα Κοκκιν. Τέτοιο γλουπο καὶ τέτοια γρουσουζιά σὰ δοῦ Τάτση δὲ ματάειδα* Ἐρεικ. *Ἀξίζει τὸ γόπο νὰ δείξῃ τὸ γλουπο τοῦ καρένας καὶ νὰ τὸ φάη ὅλο τὸ ψάρι αὐτόθ. Τί γλουπος εἶν' αὐτός!* Κασσιόπ. 2) Ὁ οἰσοφάγος Ἡπ. (Ζαγόρ. Ἰωάνν. Κουκούλ. Χουλιάρ. κ.ά.): *Νὰ σταθῇ εἰς τοῦ γλουπου* (νοεῖται ἡ τροφή

ἀρὰ) Ζαγόρ. 3) Ὁ στόμαχος Ἀντίπαξ. Ἐρεικ. Ἡπ. (Ζαγόρ. Ἰωάνν. Κουκούλ. Πάργ. Χουλιάρ. κ.ά.) Κέρκ. (Ἀργυράδ. Ἀφίον. Καρουσ. Κασσιόπ. Σιν. Σπαρτερ. κ.ά.) Στερελλ. (Ἀχυρ.): *Οὔλου τοῦ βιότ' τὸ 'ρρ'ξι εἰς τοῦ γλουπου Χουλιάρ. Δὲν ἔχ' χουρτάσ' ἡ δ'κή σ' ἡ γλούπ' Ἀχυρ. Ἐχ' τρανὴ γλούπ' οὐ Γληγγόρ'ς* (ἤτοι τρώγει πολὺ) αὐτόθ. *Τοῦ ἄφηκε ὁ πατέρας τοῦ ἀτράνταχτη περιουσία κὶ αὐτὸς τὴν ἔρριξε εἰς τὸ γλουπο τοῦ Πάργ.* || Παροιμ. *Ὅποιος δὲν κυριεύει τὸ γλουπο τοῦ, δὲν κυριεύει καὶ τὴν κολοτρυνίδα τοῦ* (ἐκ τῶν παραπιπτόντων ἕνεκα τῆς λαίμαργίας των εἰς ἡθικά σφάλματα) Ἐρεικ. 4) Τὸ στόμιον παντὸς ἀγγείου ἢ ἄλλου ἀντικειμένου, ὡς φιάλης, ὑδρίας, ἀσκοῦ, φρέατος, κάννης τυφεκίου, βαρελίου κ.λ.π. Ἀντίπαξ. Ἐρεικ. Ἡπ. (Αὐλότοπ. Ζαγόρ. Ἰωάνν. Κόνιτς. Κουκούλ. Λάκκα Σούλ. Πάργ.) Μακεδ. (Καστορ.) Κέρκ. (Ἀφίον. Κάβ. Καρουσ. Κασσιόπ. Σπαρτερ. κ.ά.) Μαθράκ. Ὁθων. Παξ. — X. Χρηστοβ., ἐνθ' ἄν., 10 Γ. Βλαχογιάνν., ἐνθ' ἄν., 73: *Δέσι καλὰ τοῦ γλουπου ἀπ' τοῦ κουζίν' (= ἀσκή) Καστορ. Τὰ σκάγια τὰ εἰχόνον εἰς τοῦ τ'φέξ' ἀπὸ τοῦ γλουπου Ζαγόρ. Χύθ'κὶ τοῦ κρασί, γιὰτ' ἔτριχ' τ' ἀσκή ἀπὸ τοῦ γλουπου αὐτόθ. Δέσι καλὰ τοῦ γλουπου τοῦ τουμαριῶ Λάκκα Σούλ. Δὲ μ' 'κάναν αὐτὰ τὰ παπούτσια, γιὰτὶ δὲν ἔχουν μιγάλου γλουπου Κουκούλ. Ἐπεσα χτές μὲ τὸ δουκαλέτο καὶ τοῦ τσάκισα τὸ γλουπο (δουκαλέτο = στενόλαιμος φιάλη). Ὁθων. Στὸ γλουπο τοῦ πηγαδιοῦ μας γένουσαι βραχλούδια* (στὰ χεῖλη τοῦ πηγαδιοῦ μας φυτρώνουν πολυτρίχια) αὐτόθ. *Τὸ βάλανε μέσα εἰς τὸ σακκὶ καὶ δέσανε καὶ τὸ γλουπο τοῦ σακκιοῦ* Ἐρεικ. *Ἐδειχνε τὲς πατημασιές μὲ τὸ γλουπο τοῦ ντουφεκιοῦ X. Χρηστοβασ., ἐνθ' ἄν., 10. Ἀνοιχτήτε, σύντροφοι! Πιάστε τὸ μάκρος τοῦ μονοπατιοῦ, τῶν τουφεκιῶν οἱ γλουποὶ, ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ κλαριά στημένοι ἀπάνου εἰς τοὺς ἀρματωμένους Γ. Βλαχογιάνν. ἐνθ' ἄν., 73. || Φρ. Μ' ἔχ'ς εἰς τὸ γλουπο* (νοεῖται τοῦ τουφεκιοῦ = μὲ καταδιώκει ὡς ἐχθρὸν τοῦ θανάσιμον) Κόνιτς. *Μ' ἔβαλι εἰς τοῦ γλουπου τοῦ ντουφεκιοῦ* (ταυτόσ. μὲ τὴν προηγούμεν.) Ἰωάνν. Συνών. φρ. *Μ' ἔχει εἰς τὴν μπουκα τοῦ τουφεκιοῦ τοῦ κανονιοῦ, μ' ἔχει εἰς τὸν πρῶτο λυκό. Γύρ'σι οὐ θιγὸς μὲ τοῦ γλουπου ταπίκ'πα* (ἐπὶ ραγδαίας βροχῆς) Ἡπ. *Γλουπε τοῦ διαβόλου* (ἐπὶ λαίμαργου ἢ φαγόντος κάτι κρυφίως) Ἡπ. || Αἰνιγμ. *Ἐνα ἀγγεῖο μὲ τὸ γλουπο κάτω γεμίζει, καὶ μὲ τὸ γλουπο πάνω ἀδειάζει* (τὸ φέσι) Ἡπ.

Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. *Γλουπος* καὶ ὡς ἐπών. Κέρκ. καὶ ὡς παρωνύμ. Κέρκ. (Καρουσ.) καὶ ὑπὸ τὸν τύπ. *Γλουπους* ὡς ἐπών. Θεσσ. (Λάρ.)

γλουποσκέπαρνο τό, ἐνιαχ. *γλουμποστσέπαρνο* Πελοπ. (Καρδαμ. Σαηδόν.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *γλουπος* καὶ *σκεπάρι*.

Εἰδικὸν γλύφανον τῶν βαρελοποιῶν διὰ τοῦ ὁποίου γίνεται ἡ ἐσωτερικὴ κοίλανσις τῶν «δογῶν» τῶν βαρελίων.

γλούπωμα τό, Ἡπ. *γλούπωμαν* Πόντ. *χλούπωμα* Ἡπ. (Δερβίτσ. Πωγών.)

Ἐκ τοῦ ρ. *γλουπώνω*.

Ἡ κατάποσις μετὰ βουλιμίας, λαίμαργως ἐνθ' ἄν.: *Μὴ συνηθίζῃς τὸ παιδί εἰς τὸ χλούπωμα* θὰ πνιγῇ Δερβίτσ. *Ἐκαμε ἓνα χλούπωμα τοῦ μπουρεκιοῦ, πὺν ἀπόρησα πὺν τό βαλε Πωγών.*

γλουπώνω Ἡπ. Ἀντίπαξ. Ἐρεικ. Ἡπ. (Ἀργυράδ. Ἰωάνν. Χουλιάρ.) Κέρκ. Μαθράκ. Ὁθων. *γλουπώνου* Ἡπ. (Ζα-